

Bp Adam Bałabuch

***Słowo Przewodniczącego Komisji ds. Kultu Bożego
i Dyscypliny Sakramentów w związku z wprowadzeniem
do kalendarza liturgicznego święta Jezusa Chrystusa,
Najwyższego i Wiecznego Kapłana***

W czerwcu ubiegłego roku Ojciec Święty Benedykt XVI podjął decyzję, aby umożliwić krajowym Konferencjom Episkopatów wprowadzenie nowego obchodu liturgicznego w randze święta Pańskiego o nazwie „Jezusa Chrystusa, Najwyższego i Wiecznego Kapłana”. Przychylne stanowisko Papieża w tej sprawie zeszło się z owocami dwóch ważnych inicjatyw duszpasterskich Kościoła ostatnich lat: dorocznego *Dnia Modlitw o Uświęcenie Kapłanów*, który w 1995 r. ogłosił błogosławiony papież Jan Paweł II, a także *Roku Kapłańskiego*, obchodzonego z inicjatywy wspomnianego papieża Benedykta w roku 2009-2010.

Światowy Dzień Modlitw o Uświęcenie Kapłanów

Papież Jan Paweł II w roku 1995 zainauguował Światowy Dzień Modlitw o Uświęcenie Kapłanów. Odtąd jest on obchodzony corocznie w uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa. Przed wprowadzeniem tego Dnia papież pisał w liście do kapłanów na Wielki Czwartek: „*Nowa ewangelizacja potrzebuje nowych głosicieli Ewangelii, to znaczy kapłanów, którzy starają się przeżywać swoje kapłaństwo jako szczególną drogę do świętości. Wielki Czwartek, prowadząc nas do początków naszego kapłaństwa, przypomina nam również o obowiązku dążenia do świętości, byśmy byli sługami świętości wobec ludzi powierzonych naszej duszpasterskiej trosce. W tym świetle wydaje się godna uwagi propozycja wysunięta przez Kongregację ds. Duchowieństwa, by w każdej diecezji obchodzić Dzień Modlitw o Uświęcenie Kapłanów z okazji uroczystości Najświętszego Serca Pana Jezusa*”.

Rok Kapłański

Właśnie w uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa w 2009 r. kolejny papież, Benedykt XVI, zdecydował o ogłoszeniu oficjalnie Roku Kapłańskiego. Był to tego roku dokładnie 19 czerwca czyli dzień związany ze 150 rocznicą narodzin dla nieba św. Jana Marii Vianneya, patrona wszystkich proboszczów świata, jak pisał papież w liście na tę okazję. Z woli Ojca Świętego ów rok miał przyczynić się do krzewienia zapału wewnętrznej odnowy wszystkich kapłanów na rzecz silniejszego i bardziej wyrazistego świadectwa ewangelicznego we współczesnym świecie, zgodnie ze słowami świętego proboszcza z Ars: „Kapłaństwo to miłość Serca Jezusowego”. Benedykt XVI wzywał jednocześnie do intensywnej modlitwy za kapłanów, aby nadal starali się do *przyłączyć do Chrystusa swymi myślami, wolą, uczuciami i stylem całego swego istnienia, aby trwali wiernie w apostołskim trudzie, niestrudzonej i ukrytej służbie, w uniwersalnej miłości, aby także pośród trudności i nieporozumień pozostali wierni swemu powołaniu i byli przyjaciółmi Chrystusa, szczególnie przez Niego po-*

wołanymi, wybranymi i posłanymi (por. List Jego Świątobliwości Benedykta XVI na rozpoczęcie Roku Kapłańskiego).

Święto Jezusa Chrystusa Najwyższego i Wiecznego Kapłana

W używanym obecnie Mszale Rzymskim, pośród Mszy wotywnych znajduje się Msza ku czci Jezusa Chrystusa Najwyższego i Wiecznego Kapłana, która bierze swój początek z encykliki kapłańskiej Papieża Piusa XI, *Ad Catholici Sacerdotii* (20 grudnia 1935). Encyklika ta dała wzrost ważnemu ruchowi duchowości i uświęcania wśród duchowieństwa katolickiego, czego liczne owoce zostały podkreślone w Dekrecie *Presbyterorum Ordinis* Soboru Watykańskiego II. Natomiast nowe święto Jezusa Chrystusa, Najwyższego i Wiecznego Kapłana, rozszerza misterium kapłaństwa Chrystusa na cały świąteczny dzień życia Kościoła, ubogacając wiernych specjalnymi czytaniem biblijnymi oraz specjalnym oficjum Liturgii Godzin, czyli codziennej modlitwy psalmami Ludu Bożego.

Święto to było od kilku lat obchodzone w niektórych wspólnotach zakonnych i krajach, przynosząc wielkie owoce duchowe. Zaprasza ono faktycznie do kontemplacji świętości i piękna kapłaństwa Chrystusa, nakłania Kościół do intensywnej modlitwy o uświęcenie duchowieństwa, o prowadzenie zdrowego i wiernego wysiłku osobistego uświęcenia, w całkowitym oddaniu Bogu i Kościołowi. Święto to wreszcie ożywia wszystkich wiernych w ich wysiłkach ku świętości.

Oficjalny zapis w rzymskim Martyrologium wyraża duchowe piękno i głębię nowego święta „Pana naszego Jezusa Chrystusa, Najwyższego i wiecznego Kapłana, wedle porządku Melchizedeka, w którym Ojciec sobie upodobał od nieogarnionej wieczności“ tymi słowami: „*Chrystus, jako Pośrednik między Bogiem i ludźmi, wypełniając wolę Ojca, ofiarował samego siebie raz jeden na ołtarzu Krzyża jako Hostię zbawienną dla całego świata. Ustanawiając w ten sposób wieczny wzór dla świętych ofiar, w swojej miłości dla braci wybiera On spośród synów Adama ludzi, którzy mają zostać obdarzeni godnością kapłańską, aby z nieustannie odnawianej w Kościele Ofiary płynęły strumienie Bożej łaski, dzięki którym powstaje nowe niebo i nowa ziemia, a w całym wszechświecie spełnia się to, czego oko nie widziało, ani ucho nie słyszało, ani serce człowieka nie zdołało pojąć*” (*Martyrologium Rzymskie, czwartek po Niedzieli Zesłania Ducha Świętego*).

Oprócz kompletu tekstów Mszy św. oraz oficjum Liturgii Godzin, szczególnym skarbem duchowym dla wiernych i samych kapłanów są teksty biblijne, a szczególne mszalne perykopy ewangelijne, które zostały wyznaczone na obchody nowego święta, w rytmie cyklu trzyletniego. Fragment z Ewangelii wg św. Mateusza (zatytułowany „Smutna jest dusza moja aż do śmierci”) przedstawia scenę modlitwy Jezusa w Ogrodzie Oliwnym i wezwanie do wiernego trwania uczniów przy Mistrzu: „zostańcie tu i czuwajcie ze mną”. Perykopa Ewangelii wg św. Marka (zatytułowana „To jest Ciało moje. To jest Krew moja”) ukazuje wielki dar Eucharystii, którego stróżami stają się wybrani przez Jezusa Apostołowie. Wreszcie fragment z Ewangelii wg św. Jana (o tytule „Za nich Ja poświęcam w ofierze samego siebie, aby i oni byli uświęceni w prawdzie”), przedstawia tzw. modlitwę arcykapłańską Chrystusa w Wieczerniku, gdzie sam Mistrz wstawia się u Ojca za swoimi uczniami, którzy będą kontynuować Jego dzieło.

Nowe święto w Polsce

Powodowani troską o świętość kapłanów, a także w trosce o nowe powołania do stanu kapłańskiego, Biskupi polscy, zgromadzeni na 36. sesji plenarnej Konferencji Episkopatu Polski w Zakopanem, podjęli uchwałę, aby inicjatywę Ojca Świętego Benedykta XVI podjąć i zrealizować. 13 lutego 2013 r. watykańska Kongregacja ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów zatwierdziła dla Kościoła w Polsce nowe święto Pańskie: Jezusa Chrystusa, Najwyższego i Wiecznego Kapłana, a w dniu 22 lutego 2013 r. – polskie teksty na to święto. Nowe święto znalazło swoje miejsce w kalendarzu liturgicznym w czwartek po Niedzieli Zesłania Ducha Świętego. Pierwsze obchody nowego święta przypadną więc w tym roku w czwartek 23 maja. Teksty liturgiczne na te obchody będą dostępne już w tym roku dla duszpasterzy i wiernych dzięki specjalnej edycji wydawnictwa „Pallottinum”, a także w kolejnych wznowieniach Mszału.

Życzę, aby nowe święto, wprowadzone w ostatnich dniach pontyfikatu ustępującego papieża Benedykta XVI i będące dla Kościoła w Polsce niejako jego testamentem duchowym, przyczyniało się do pogłębiania świętości życia Duchowieństwa i stało się inspiracją do modlitwy o nowe, święte i liczne powołania do służby kapłańskiej.

Bp Adam Bałacuch,
Przewodniczący Komisji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów
Konferencji Episkopatu Polski

Świdnica, dnia 8 kwietnia 2013 r.